

„EDINOST“

izhaja enkrat na dan, razun nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 24 K. za pol leta 12 K. za četrt leta 6 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se upravištvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične številke po 6 stot. (3 nč.); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglas!

se računajo po vrstah in petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi e ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglašne sprejema upravištvo v ulici Molin piccolo št. 3. II. nadstr. Naročnino in oglašne je plačevati ločo Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia št. 12.

Politično društvo „Edinost“.

Vabilo

na

javni shod

kateraga priredi

politično društvo „Edinost“
na Proseku v dvorani gospoda Lukša
v nedeljo dne 22. marca t. l.

DNEVNI RED:

a) Razgovor o prihodnjih občinskih volitvah.

Začetek ob 4. uri popoldne.
Na obilo udeležbo vabi

Odbor.

Iz proračunske razprave v zbornici poslancev na Dunaju.

Govor državnega poslanca Spinčića v seji zbornice poslancev dne 11. marca 1903.

(Dalje.)

»Bajka« o tajni klavzuli. — Postopanje vlade. — Ali se imajo primorske pokrajine res žrtvovati Italiji?

In odgovoriti bi bili morali, in sicer posebej z ozirom na hrvatsko in slovensko prebivalstvo v Primorju, kajti to prebivalstvo ni le čitalo one novice o tajni klavzuli, ampak isto vidi in občuti sleheri dan na svojem lastnem telesu, kako se postopa. Z ozirom na to prebivalstvo bi bilo njegovi ekselenci tudi sedaj v dolžnost, da bi silil v njegovo ekselencijo gospoda ministra za vnanje stvari, naj mu pove, da-li res obstoji tajna klavzula v zmišlu zvezne pogodbe z Italijo, ali prav za prav bi moral siliti vsaj na to, da mu, ministerskemu predsedniku, puti svobodno roko, da bo dajal vršiti pravo in zakon nasproti Hrvatim in Slovincem v Primorju. (Pohvala.)

Kajti to prebivalstvo se ne pomiri s tem, ako se morda stvar o tajni klavzuli proglašja za bajko, ako vidi dejstva, ako vlada drugače postopa. To prebivalstvo je že sed 20 let priča dogodkom v Primorju, ono gleda postopanje vlade na eni strani nasproti Hrvatim in Slovincem, na drugi strani Italijanom, in se vprašuje z začudenjem, kako se more ta dogodka trpeti in kako si je možno

pojasniti postopanje vlade nasproti nemu in drugemu plemenu? (Pritrjevanje.)

Taka vprašanja so se stavila tudi že v parlamentu, ali niso dobila odgovora nikoli. Ali naj se primorske pokrajine res žrtvujejo Italiji? Ali je sedanja doba le prehodna doba, kakor je bila zaželjena in kakor jo je Paolo Fambri predlagal v neki razpravi v »Nuova Antologia« v letu 1879? Želel je bil namreč, naj se na lep način postopa z Italijani, dokler se primorske pokrajine ne odstopijo Italiji (Čujte! Čujte!); in zdi se res, kakor da je temu tako, kakor da je ta doba le prehodna doba do predaje primorskih pokrajin kraljevstvu Italiji. Ali so morda tu odločilni viši oziri? O teh se je tudi mnogokrat govorilo in glas postaja vedno glasnejši, da se je Avstro Ogrska nasproti Italiji obvezala, da bo Italijane povspeševala nasproti Slovanom na škodo Slovanov. Govorilo se je in se govori posebej o tem, da se ni smeti dotikati italijanskega posestnega stanja, in če je tudi to posestno stanje najkrivičnejše, najnepravičnejše in če je tudi tako, da bi se Hrvatje in Slovinci v primorskih pokrajinah morali popolnoma pogubiti.

Gospod moja! Mi ne pokladamo posebnih vrednosti v odgovor, ki nam ga je njegova ekselencija g. ministerski predsednik dal ali mogel dati na prvo točko našega vprašanja; saj mi smo rekli že poprej v naši interpelaciji, da na vsaki način pokladamo malo vrednosti v to, če se nam tudi poreče, da stvar o tajni klavzuli ne obstoji, če ne bo to podkrepjeno po dejstvih, da pridejo druge razmere.

Za nas nima prav za prav nikake cene, ako njegova ekselencija sedaj ali morda še le čez tri mesece izjavlja, da je stvar o tajni klavzuli bajka, ako pa razmere v Primorju ostanejo enake. Za nas je glavno to, da se razmere v Primorju spremenijo. Kajti naj se nas zapostavlja, tlači, krati v naših pravicah in žali v naših čustvih s klavzulo ali brez nje — ta okolnost ne velja toliko, kakor nago dejstvo samo na sebi, da se nas zapostavlja, tlači, da smo oškodovani v svojih pravicah in žaljeni v svojih čustvih.

Odgovor njegove ekselencije, gospoda ministerskega predsednika, da je njegova skrb obrnena v to, da njegovi organi nasproti obema plemenoma postopajo jednako nevtralnno, jednako dobrohotno in jednako skrbno ter da mu nedostaje vsake opore za domnevanje, da se v Primorju ne postopa tako in da niso interpelantje naveli nikakih tozadevnih preciznih dat — mene je ta odgovor naravnost osupnil.

Če tudi mu hočem verjeti, da njemu je

— Pusti sedaj to! Treba torej, da se reši tega človeka. Jaz se nađejam, da ne bo težko. Imam poznanec na Dunaju in v Pešti pri denarnih zavodih, pak bi ti najel posojilo, s katerim poplačaš Mikolaša in se reši tako. Časa je dovolj. Vera je izposlovala, da se je dražba odložila za pol leta — dotlej se more najti potreben denar.

— Oh — oh — amice moj — to so ti strašne nepravilnosti. Pravili so mi že ljudje — strašne nepravilnosti — kako naj jih zmorem — a Vera — kaj bo deklica?

V ta hip se je Vera prikazala na vratih. Še je držala v roki košarico z lešniki. Obraz jej je bil nežno zardečel in lasje so se jej nekoliko razkuštrano spuščali na čelo in vrat. Zapazivši Leva jej je lice veselo zasijalo in zadovoljen nametšek jej je zaigral okolo usten. Približala se mu je hvaležnim pogledom ter mu nudila roko.

— Evo — ata — lešnikov. Niso naj — lepši — vaški otroci so pobrali že vse, kar je bilo boljšega.

— A — lešnikov! Bila si v šumi? — Dobro — dobro — dušica moja. Vidiš — prišel je Lev — Blinjevič — in ravno go-

ta skrb, da njegovi organi postopajo nevtralnno, jednako skrbno in jednako dobrohotno nasproti obema plemenoma.

Jaz pa vprašujem gospoda ministerskega predsednika, voditelja ministerstva za notranje stvari in pravosodje, in jaz vprašujem njegove tovariše, druge gospode ministre: kaj ukrepajo glede takega vladnega organa, ki se ne drži odredov vlade? (Pohvala in mej-klic.) Kar pa se dostaje oporišča in preiznih dat, pa je tu stvar taka, da moramo klicati: Torej quod non est in actis, non est in mundo! — kar ni rečeno v interpelaciji, to ne obstoji (Pritrjevanje). Kakor da bi morali v vsaki interpelaciji navajati vse krivice, kakor da nista gospod ministerski predsednik in njegova vlada pustila že stotine interpelacij brez odgovora, v katerih so bili obsežni precizni podatki, kakor da ni občeznanih dejstev, ki niso znana tudi členom visoke vlade. (Pritrjevanje.)

(Pride še.)

Javni shod

političnega društva »Edinost« v Rocolu
dne 15. marca 1903.

(Zvršetak.)

Zborovalec delavce Anton Zlobec je tožil radi izpodrivanja domačinov po delavnih iz Italije v tržaškem tehničnem zavodu in je pozivljaj politično društvo »Edinost«, naj se zavzame za to, da bi v tem zavodu, kateremu se poverja gradnja avstrijskih vojnih ladij, nehali enkrat s pogubnim favoriziranjem laških podanikov.

Govorniku je odgovarjal podpredsednik dr. Rybář, ki je povdarjal, da se je on zavzel za to stvar že v mestnem svetu, a da je svetovalec dr. Rechetti dokazoval na podlagi statističnih podatkov, da je v tem zavodu le malo tujcev in da se isti le izjemoma najemajo. Oa (dr. Rybář) je na to naprosil delavce iz dotičnega zavoda, naj mu prekrbijo podatke vsaj o približnem številu italijanskih delavcev, da bo mogel potem na podlagi teh podatkov ukreniti vse potrebne korake. Dosedaj pa ni dobil še nikakega odgovora od strani delavcev. Govornik je povdarjal, da mora imeti politično društvo številk, ako hoče nastopati, ker sicer dobiva na pritožbe jednostavni odgovor: da ni res! Govornik je priporočil delavcem, naj mu prekrbijo konkretne podatke.

Zborovalec delavce Križmančič je povdarjal, da je vlada največ kriva, da je pri nas vse polno laških podanikov, ker je velika dela za spopolnjenje tržaške luke odjala podjetnikom iz Italije. Ti so najeli potem samo laške delavce in tako se je pričelo

vori o onem, kar si pripovedovala. Daj, Lev — prosim te — povej njej — ona bo bolj umela, nego jaz. Ali ne, Verica? In stari — kakor je bil že len in nasproten vsakemu gibanju, je prijel deklico za roko, pak jo pritegnil k sebi in jo poljubil v čelo in na roko. — Ona je moj fiancé-minister in »fir ineres und ajseres« — moj Bismarek in moj Andraš. Torej — daj, dogovori se ti z gospodom. Ali ne bi mi nadaljevali — se je obrnil od Klenuševiča in Krčice, vzemši zopet karte v roke.

— Ne — oče — dobro bi bilo vendar — je začela Vera dobrodušno in strpljivo — ti si možka glava — ti boš bolj vedel povedati gospodu Levu, kako stoji.

— Ne — pusti me. Jaz nisem za take stvari — ne razumem se v to! Kaj se bom hlinil in ponašal — ne — ne. Ti opraviš bolje od mene. Pa tudi ni, da bi danes moralo biti vse na čistem. Daj, zabavaj gospoda Leva, odvedi ga k sebi — mi starci bomo kartali med tem. Da poskrbi za večerjo, obljubil sem Krčici, da bomo purico — ali jo bomo imeli?

— Da, da, oče! Ali daj mi vendar

priseljavanje italijanskih delavcev v naše mesto. Radi njih je potem naša občina ustanovila javno prenočišče, javno ogrevališče, kjer dobivajo tudi brezplačno hrano, občinsko posredovalnico za službe itd. Vsi ti zavodi so namenjeni za regnicole, domačini pa se zastoj zatekajo v te zavode. V mestni ubožnici n. pr. so menda v par tednih razdelili kakih 40.000 poreij »minestre« ljudem izven ubožnice. (Senzacija.) Komu? Mari so naši okoličani hodili po to »minestre«? Domačini nimajo zasluzka — ptujim podanikom pa dajejo delo in še »minestre« po vrhu!

Govornik je potem dokazoval, kako občina razsiplje z občinskim denarjem ter povdarjal, da Italija pošilja semkaj svoje lažne sinove tudi zato, da bi si na ta način osvojila naše dežele, ker si jih z orožjem ne upa osvojiti.

Zborovalec delavce Miloš Barič je opozarjal, da se slišno dogaja tudi v javnem prenočišču. Domačinom delajo največ težave, predno jih vsprejemajo, regnicoli pa kar prihajajo in odhajajo, kakor da so doma. Od dobro informirane osebe je izvedel nekega dne, da morajo za naslednji dan pripraviti tamkaj 300 poreij hrane in 1000 hlebičev kruha za — pričakovane regnicole. (Senzacija.)

Ker se ni nikdo več oglasil za besedo, je predsednik Mandić zaključil zborovanje; zahvalivši zborovalce za veliko zanimanje za razpravo na današnjem shodu, je pozival okoličane, izlasti pa volilce tega družega okraja, naj se udeležijo volitve vsi do zadnjega in vaj oddajo glasove za naše kandidate.

Politični pregled

V Trstu, 20. marca 1903.

Državni zbor. — Zbornica poslancev. — (Nadaljevanje včerajšnjega brzojavnega poročila.)

Nemški nacijonalec, posl. Chiari je trdil, da bo novi carinski tarif favoriziral poljedelstvo, vsled česar bo koristil Ogrski. Zahteval je, naj se izvoli poseben odsek, ki bo imel novi carinski tarif spremeniti v toliko, da isti ne bo na škodo naši državni polovici.

Socijalist posl. dr. Ellenbogen je obsojal preganjanje socijalistov in zatiranje nemadžarskih narodnosti na Ogrskem. Povdarjal je potem, da so Madjari vedno izkoriščevali našo državo in da je kompromis z Ogrsko le na korist dinastije, kateri se žrtvujejo interesi avstrijskih narodov.

Ministerski predsednik dr. Koerber je povdarjal, da v zbornici nihče absolutno ne nasprotuje nagodbi. Izrazil je nado, da bo

ključ od sekretarja, da najdem gruntovnic, katastrofalni list in mapo, da bo pogledal gošpod Lev.

— Ključ od sekretarja? V resnici ne vem, kje je. Denarja ni, ha, ha, ha, pa čemu naj bi mislil na ključ! Daj torej, dete — kakor sem rekel.

Vera je zganila z rameni in pogledala Leva plašno, kakor da ga prosi, naj opraviči očeta. Lev pa ni nič zameril očetu. Njega so pretresale besede: »Daj, zabavaj gospoda, odvedi ga k sebi«. Prav tako je bilo pri Blani — tudi tedaj je sedel za mizico pri kartah — tudi tedaj. Lev se je za hip zaglobil v nujne misli in Vera ga je morala ponovno poklicati. In on kakor da je omaroval — tako mu je bilo za hip.

— Siromak oče — on je — kako naj rečem — od same skrbi in nesreče, ki ga je zadela, postal tuk. Ne zamerite mu! Jaz pa vam hočem pokazati vse. — Ali ne? mu je rekla v stranski sobi, kjer je skozi odprta okna vel sveži zrak jesenskega zgodnjega večera.

— Bodite prepričani — gospica Vera! — je rekel Lev z nekim vznešenim in vzlete-

PODLISTEK.

61

Na rojstni zemlji.

Spisal Ksaver-Sándor-Gjalaski; prevel M. C. XXII

— Ti nisi torej za moj predlog?

— Sem — sem — prepuščam Veri to — uredi ti žnjo.

— Dobro — ali vendar moraš vedeti tudi ti, za kaj gre.

— Seveda — H gin! — je dostavil Klenuševič.

— Naravno — tudi jaz — je pritrdil Albanič nebržno ter odložil slednjič karte.

— Gra za to! — je začel Lev ter se z gorajim telesom pripognil bliže k Albaniču, ki se je razvalil po stolici in spustil roki proti tlom, a nogi je raztegnil daleč pod mizo — ti imaš danes vkobjen dolg na velike obresti — in vrhu tega dolguješ ta dolg človeku, ki ti namerja vzeti to posestvo.

— O — malopridnež — malopridnež — židovski, ali kar je! — je vzdihnil Albanič leno. — Bo že videi, kaj mi vzame; mari misli, da bo tu zlato kopal — vraga bo! Naša imetja niso nič vredna.

negodba mnogo koristila naši državi. Stanje spremembe v pogodbi da niso na škodo naši državni polovici. O sestavljanju carinskega tarifa pa da so se morale upoštevati tudi zahteve Ogrske, ako se je hotelo ohraniti združeno carinsko ozemlje. Upoštevati da je bilo treba nadalje naše intimne trgovinske odnose z Nemčijo. Priznal je, da je bilo treba nekaj žrtvovati, kar sicer vlada obžaljuje, ali ni bilo možno drugače.

Poraz Mladočehov. V sredo dne 18. t. m. se je za »stare mesto« v Pragi vršila dopolnilna volitev za državni zbor na mesto odstopivšega poslanca Bielskega. Kandidata sta bila dva: Mladočeh dr. Novak in radikalec dr. Bexa. Izvoljen je bil poslednji, ki je dobil 884 glasov, dočim je dr. Novak dobil le 572 glasov. Ta poraz Mladočehov se pripisuje najbolj okolnosti, da se je mnogo Staročehov in tudi Mladočehov vzdržalo volitve. Oddanih je bilo namreč le 1470 glasov od 3788. »Politik« očita tudi Mladočehom, da so preveč zanemarili ta okraj.

Ali deželna ali narodna avtonomija? »Information« piše: Slovanska zveza je vsprejela svoj novi statut. Med cilji, po katerih bo stremila »zveza«, nahajamo utrjevanje in daljše razvijanje deželne in občinske avtonomije. Ako smo prav umeli tek politike na jugu države, kakor se je kazala v mnogoštevilnih manifestacijah, na snodih in v volilnih programih, večinoma prebivalstva ne stoji na stališču, da bi se sedanja deželna avtonomija dalje utrjala ali celo razširjala. Dalmatinci stremijo, kakor znano, po združenju s Hrvatsko, ki se danes v vseh svojih uradnih razgledih nikdar ne imenuje drugače, nego kraljestvo Hrvatska-Slavonija-Dalmacija. Kar se dostaja Slovencev, stremijo po združenju vseh razdeljenih ozemljih slovenske zemlje v celoto. Tako ga n. pr. skoro ni volilnega shoda na južnem Štajerskem, na katerem bi se ne razlegla klic: »Proč od Gradača! Tu se pač ne more govoriti, da bi prebivalstvo želelo utrjevanje deželne avtonomije. — Avtonomistov, deželnih avtonomistov, ki žele ohranitev historičnih deželnih individualitet, je iskati med severnimi in ne med južnimi Slovani. Tudi Jugoslovani so avtonomisti, ali avtonomisti povsem druge vrste. Jugoslovani so in morejo biti le za narodno avtonomijo; a tej je predpogoj le prevreditev in ne utrjevanje deželne avtonomije! Na jugu se bore duhovi za ujedinjenje narodnih moči; morali bi si zavezati oči, ako ne bi hoteli opaziti velikega procesa nastajanja, ki se vrši tu, in temu procesu ni možno postaviti nasproti oklepanje tega, kar je ostalo starega. Ta izvajanja se pokrivajo s stališčem, ki smo je mi hitro zavzeli nasproti novemu političnemu programu zveze.

Konservativci in liberalci na Angleškem. Te dni vršila se je v londonskem predmestju Woolwich nadomestna volitev v angleško spodnjo zbornico. Izid te volitve je seveda brez upliva na razmerje strank v angleškem parlamentu, a kljub temu je velikega simptomatičnega pomena za angleški parlament.

Ta volilni okraj je smatrala namreč sedaj vladajoča konservativna stranka za svojo nepremagljivo trdnjavo in res se liberalci o zadnjih volitvah niso upali v tem okraju postaviti niti protikandidata kandidatu konservativne stranke, lordu Beresfordu, ki je bil

nim naglasom. Bilo mu je, kakor morda v pokoro za svoj greh, storjen Blanski, tako pomagati Albaničnem; seveda je o tem največ mislil na Vero. In mej tem, ko je deklica odhitela ven, da priese luč in poišče Zlatice, ki je došla žajo, je on zaglobljen v misli stal kraj okna polutemne sobe in gledal v sivi večer, a po glavi mu je rojil načrt za načrtom, kaj vse misli storiti, da preskrbi potrebno posojilo.

Vera se je kmalu vrnila. Vendar jej je zadoščal ta kratki čas, da je našla tudi Zlatice in dala stari služkinji Bari vse, česar je trebalo v kuhinji za večerjo, in je še utegnula, da je od kravarja prevzela mleko in je spravila v mlekarino in se uverila celo, da-li je živina odpravljena. Vera je bila onih blaženih žensk, katerim se delo samo odmika od rok in ki se morejo lotiti, česar hočejo, pa je že gotovo. Pevaje sti prihiteli deklici k Levu v sobo. Vera je vrgla svetiljko. Okna so ostala odprta. Za en hip so prileteli metuljčki — sivi in drobni ter se zavrteli okolo plamena.

(Pride še.)

tako brez opozicije izvoljen poslancem. Lord Beresford pa je bil pred kratkim imenovan poveljnikom lamske vojne eskadre, v sled česar je moral položiti mandat in so se na to v njegovem volilnem okraju Woolwich razpisale nadomestne volitve. Proti vsakemu pričakovanju bil je na teh volitvah izvoljen opozicijski kandidat Crooks, župan jednega londonskega predmestja. Crooks pripada demokratski stranki, ki je tesno združena z opozicijskimi liberalnimi strankami in je bil jeden voditelj zadnjega štrajka delavcev v dokih. Crooksov prihod v parlament je opozicija viharno pozdravila. Ta nepričakovani poraz konservativne stranke, ki je sedaj še jako mogočna na Angleškem, je silno pretresel isto. Konservativci se boje, da se je javno mnenje na Angleškem obrnilo proti njim in da o prihajajočih splošnih volitvah doživi splošen poraz, katerega težko prepreči tudi sam Chamberlain z vsemi svojimi visokimi zmoglostmi.

Dogodki v Macedoniji. Slučaj mi je poslužil, da sem včeraj mogel govoriti z nekim macedonskim delavcem.

Radoveden, kakor vsi poročevalci, sem istega izpraševal o resničnem stanju kristijanov v Macedoniji. Mož, ki je (mimogreč rečeno) inteligenten delavec, mi je potrdil vse, kar se govori in piše o tej nesrečni zemlji. Turek ne pobira med kristijanskimi narodi vojakov, ker se boji, da bi isti izdeli turške interese in nastopili proti svojemu vladarju-zatiralecu! Mesto vojakov morajo vsi turški podaniki, ki niso moslimske vere, plačevati precej ogromen vojaški davek!

Mož, s katerim sem govoril, je oče dveh otrok. Davek, katerega mora plačevati za se in za svoje, iznaša 24 naših kron! Stanje kristijanov v Macedoniji je neznosno. Ropanje, skrunjenje, žaljenje in preganjanje — so tam povsem navadna vsakdanja stvar!

Na vprašanje, kaj da mu poroča so-proga o sedanjih homatijah, mi je odgovoril, da žena mu poroča le o svojem in svojih zdravju, o letini in o drugih domačih stvareh.

O vedenju turških oblastev in o postopanju macedonskih vstašev ne sme nikdo ničesar pisati, ker se na turški meji pisma odpirajo in gorje družini, ki bi se količkaj kompromitirala s kakim pismom! Na moje vprašanje mi je Macedonec povedal, da se pri njih plačuje delavcem 30 novč. na dan, da tam ni možno vdobiti dela niti po tej nizki ceni, ker so kristijani večinoma reveži in ker Turki ne najemajo kristijanov za kakako ceno! Glede odnošajev med Srbi in Bulgari v Macedoniji mi je mož rekel, da je on po narodnosti Srb, a po veri pravoslaven; da se pri njih ljubijo med sabo vsi Slovani, brez razlike narodnosti, kakor tudi brez razlike veroizpovedanja. »Jaz sedaj ne pojdem domov«, mi je rekel, »upam pa, da se sedanje neznosne razmere v moji lepi, a nesrečni domovini spremenijo vsaj v toliko, da bodo imeli vsi narodi jednake pravice in jednake dolžnosti — potem se povrnem drugače pa — nikdar več«.

Tržaške vesti

Odbor političnega društva »Edinost« bo imel jutri zvečer ob 8. in pol uri svojo sejo.

Dogodki v Riemanjih. — Včeraj dne 19. t. m., na praznik sv. Jožefa, so slavili v Riemanjih svojo običajno cerkveno in romarsko slavnost. A kako so jo slavili? Mnogo žalostnih dni je že bilo v Riemanjih — saj se bote Riemanjci že več nego 100 let nepresteno proti latinskemu nasilju — a včerajšnji dan spada gotovo med najžalostnejše, kar so jih Riemanjci prestali, a z Riemanjci tudi njihovi zvesti sosedje in drugo slovensko ljudstvo, katero je bilo navajeno romarsko k sv. Jožefu. Ne vemo, kake ukaze je imel latinski kapelan gospod Krančič v Riemanjih, omenjamo pa, da je bil par dni poprej v Borštu okrajni glavar iz Kopra, da je bila na dan sv. Jožefa v Riemanjih v okolici cela četa orožnikov — nek orožnik je pravil, da jih je nad sto — kateri so obkrožili vso vas in bližajo okolico, in da so bile vse priprave take, kakor da bi bil ves kraj poln roparjev in tolovajev. Latinstvo je dalo ta dan sijajen dokaz, da je zgubilo v Riemanjih popolnoma svojo dlo. Na dan pred praznikom ni bilo nikakga zvonjenja; romarji so morali iti že ob 7. uri zvečer iz romarske cerkve, katero je g. Krančič zaprl in so potem okolo nje krožili orožniki. Romarji so bili razdraženi in so

želeli Riemanjcem, da bi čim prej zmagali v svojem težkem boju proti takim oblastnikom.

Na dan sv. Jožefa je bila samo tiha maša, še celo brez propovedi, kar je vzbudilo veliko nevoljo med vsemi, ki so bili navzoči. Ljudje so se spominjali na lepe lanske slavnosti, kako so slovenski misijonarji s propovednicami govorili o divni Kristovi ljubezni, kako so slovenski svečeniki pred oltarjem glasno prepevali bogoslužne molitve in sv. mašo v staroslovenskem jeziku, kako je močan pevski zbor zložit Riemanjskih mož, mladeničev in deklet prepeval divne staroslovenske mašne pesmi, kako je bila cerkev lani vsa odlična in kako so vsi romarji lepo zadovoljili svojim krščanskim dolžnostim in drugim svojim zaoblubam. Letos pa je bilo povsod razdejane in sledi opustošenja, ki se je vršilo na tem sv. mestu. Nikjer ni bilo cerkvenega govornika; oni slovenski svečeniki so izgnani, divni cerkveni pevci so se morali umakniti bodalom orožnikom, cerkev je vsa zaprta in preprečena s pajčevino, na enem oltarju so še ostanki jaslice od božičnih praznikov, ko se je zadnjič še vršila slovenska služba božja, in okolo jaslice so oleandri in druge cvetlice vse posušene in razdejane. Tudi vse luči so zamrle, še celo ona čudodelna svetilka pred velikim oltarjem sv. Jožefa nima olja.

Po cerkvi je stal ves narod tužen in povešene glave. Vsi se žalostno spogledujejo in poprašujejo: kako so uničili to slovensko svetišče, tako so razdejali to sveto mesto! Mnogo ljudij je v cerkvi na glas jokalo o tem tužnem in žalostnim prizoru.

Tako je izpala letos na praznik sv. Jožefa v Riemanjih — latinska cerkvena slavnost. Ni nam treba še k temu pristavljati, da ni hotel nikdo Riemanjcev v cerkev.

Zunaj po vasi pa se je razvijalo živahno življenje. Od vseh strani se je zbralo mnogo gostov, bližnjih sosedov, rodušubov iz Trsta in okolice, pa tudi iz drugih slovenskih krajev, ki so jozvedovali o stanju v Riemanjih in so navduševali Riemanjce za daljše boje. A Riemanjci so kazali na skalovje, na katerem stoji Riemanjska vas in so izjavljali: skalovje pod nami more popustiti in se razmejati, a mine odnehamo nikdar od sv. Ciril-Methodijeve cerkve! Vsi, ki so bili v Riemanjih, so nam pravili, da morajo Riemanjci zmagati. In mi, ki vidimo te vstrajne slovenske može in navdušenje, ki vlada med sosednjim slovenskim prebivalstvom za slovensko stvar v Riemanjih, moramo tudi temu pritrčiti.

Ne treba nikake preiskave! Redarstveni, oziroma vladni organi si prav lahko prihranijo vsako preiskovanje v tem pogledu, da-li je magistrat ali ni doposlal lastnikom hiš obveščanje, tiščoča se predstojajočih volitev. Mi smo povsem gotovi in gotovi so tudi vsi hišni lastniki, da naš preslavljeni magistrat ni obvestil niti enega samega lastnika hiš in da ni niti eden lastnikov obvestil hišnih stanovalcev, kakor vse to zahteva mestni statut tržaški.

Dalje smo gotovi, da se volilna lista ni prijavila v uradnem listu »Osservatore Triestino«, in smo tudi gotovi, da se niso niti enemu slovenskih mestnih volitev doposlane volilne liste! Objavljeno je bilo tudi, da se volilne liste dobivajo po vseh javnih lokalih. Lastnik »Trgovinske kavarne« pa je zastoj čakal, da mu magistrat dopošlje listo. Ko je šel osebno na magistrat, da povpraša za isto — so mu rekli, da je ista že odposlana in da jo že dobi na dom! Fakt je tudi, da ni ta in ne nobeden našinec, oziroma javnih lokalov, kjer se zbirajo našinci, niso prejeli niti ene volilne liste! To nezakonito postopanje je bilo proračunjeno in je izključena — pomota! Oblastenci so hoteli doseči s tem, da Slovani ne bodo reklamirali. Deloma vsaj — žal — se je magistratovec tudi posrečil ta namen!

Mi smo sedaj radovedni, kaj poreče sl. c. kr. vlada na vse te nezakonitosti?

Pričakovati bi bilo, da se vlada odloži v to, da razveljavi vse dosedanje priprave, da odredi novo reklamacijsko postopanje in da strogo zapove, naj se nikomur ne krati z mahinacijami vršno politično pravo.

Ako se ne zgodi to — pripravljeni smo seveda na vse to — bomo siljeni verovati, da uživajo tržaški kamoristi posebno — protekcijo in da smejo isti, vključno jasnim dolžbam zakona, delati — proti zakonu!

Kaj pomenja to?! Te dni je pršlo v Trst vse polno delavcev iz laškega krajevstva.

Kakor novinarski poročevalci sem bil povprašal petorico istih, kam da so namenjeni? Pokazali so mi neko pismo, v katerem stoji pisano, naj ti delavci, ko so dospeli s parnikom v Trst, pokažejo potne liste in naj gredo na kolodvor, kjer naj vprašajo znižano vožnjo do sv. Margarete v Tirolu. Od tu pa naj se peljejo na Švicarsko!

Radoveden sem, zakaj te ljudi po tej poti, po tolikem ovinku preko Avstrije, pošiljajo na Švico in zakaj jih ne odpošiljajo naravnost iz Italije, od koder bi imeli krajšo pot in gotovo manje stroškov?!

Ko bi ti ljudje znali vsaj čitati, bi človek mislil, da gredo na kako — ogledovanje, toda od omenjene petorice ni znal čitati niti eden! Zato sem prepričan, da mora biti temu potovanju — »okolo sveta« kak drugi namen!

Kedaj pride vrsta na Labe? Iz delavskih krogov tehničnega zavoda nam pišejo: Od skraj 4000 delavcev, ki nas je bilo v tem zavodu, ostalo nas je sedaj pod 2000! Sedanje število ostane (kakor kažejo znamenja), ker vsakega odpuščenega Tržačana ali Slovenca nadomeščajo z enim laškim podanikom! Ako bo vodstvo tega zavoda nadaljevalo s tem vsiljevanjem tujih državljanov, bo v tem avstrijskem zavodu — v zavodu, kjer se gradijo avstrijske vojne ladje z denarjem iz avstrijskih žepov — kmalo kraljeval sam tuji živelj! Danes je že skoraj polovica vseh delavcev — laških podanikov!! Na tem pa ne gre — zasluga samo vodstvu tega industrijskega zavoda, ampak imajo o tem zapostavljati veliko besedo tudi — socijalisti! Tem poslednjim je na videz vse eno, kedo dela, ker »mo si vsi bratje«; v resnici pa ti »compagni« delajo na to, da se domači izobraženi delavci nadomeščajo z onimi, ki v svoji neumnosti niti ideje nimajo o bistvu socijalizma in imajo edino to »zavest« — da hočejo služiti tu na škodo domačinov! Ako je v zavodu manje dela, je seveda pravičeno, da se zmanjšuje tudi število delavcev. Radovedni smo pa, kedaj o tem odpuščanju pride vrsta — na Labe?!

Kubelikov koncert. Predsedni koncert je v gledališču »Politeama Rossetti« največji od vseh sedaj živčih vijolinistov, Čeh Jan Kubelik. Žepred dvema letoma slavil je Kubelik v našem mestu velike triumfe, a s glasna sodbja je, da se je Kubelik tekom teh dveh let mnogo popolnil, posebno kar se tiče interpretacije. Tehnika mu je bila že takrat tako dovršena, da ga je vse le obučevalo, le v interpretaciji se mu je tu pa tam delalo kake pripombe. Sedaj pa mu je tudi interpretacija popolnoma dovršena, ta tehnika pa že presega vsako pričakovanje in pojmovanje ter je upravljanje fantastično. Vse točke žele so burno poslušanje in se je moral umetnik neštevilo krat prikazati na odru ter na splošno in vstrajno zahtevanje dodati še nekaj k programu. Pravi, delirij navdušenja pa je vzbudila Paganinijeva romanca: »Nel cor piu non mi sento«. Neskončne ovacije, ki so sledile tej točki, se ne dajo opisati. Danes, ob 8. uri zvečer, priredi Kubelik v istem gledališču svoj drugi in zadnji koncert.

Doda'ek. K poročilu o koncertu »Kola« imamo dodati še, da se je po koncertu razvila nenavadno živahna zabava. »Kolo« in zbor bratovščine sta se vstila v petju, med tem ko je vrli vojaški orkester igral krasne svoje komade.

Dvorana in gornji prostori so bili popolnoma zasedeni. Ljudstvo je bilo nenavadno animirano in je aplaudiralo toliko pevcem, kakor tudi godbi.

Vrhunec navdušenja je vzbudil češki »Mihale«, katerega so Kolažice, spremljevane po orkestru, morale ponavljati.

Roparski napad! Današnji »Piccolo« poroča — kakor je to pri njem že v navadi v njegovi infernalni brezvestnosti — o nekem roparskem napadu, ki da se je dogdil včeraj v bližini Riemanj. Ta »verodostojnejše« pravi, da sta včeraj dva Laha prodajala po Riemanjih ladičole. Okolo 8. ure zvečer sta nehala prodajati; in ko sta se okolo osme ure zvečer vračala v Trst, sta bila v bližini Riemanj kamenjana. Eden da je ubežal — drugi pa, neki Miani, da je bil obkrožen po šestorici kmetov, kateri da so ga topli in mu skušali ukrasti denarnico! Na zadnje so pustili Laha in njegove denarje, a vzeli da so mu — voziček!!!

Vsa ta pripovedka nosi že na sebi pečat neverjetnosti. Šest kmetov — in sloven-

ski kmetje nimajo ravno svojih pesti iz pajčevin — so hoteli okraati enega samega izstradanega Italijana. Hoteli so, šest jih je bilo proti enem — in vendar ga niso oropali. To je: le voziček so mu vzeli, denarja pa ne!!

Mi bi si vedeli tolažiti ves ta »napad«. Naš poročevalec je bil včeraj v Riemskih in nam zatrja, da je bilo tam raznih beških pri dajalec pečenih lešnikov, mandeljnov, sladoleda, in da je bilo še raznih drugih — šarlatanov. Večim njih da je bilo videti proti večeru, da so pijani! Bog vedi, kako so potem ti pijanci romali proti Trstu in Bog ve, kje se je in kdo je izvršil ta napad?!

Serpa so se morale oblasti že čisto prepričati, da je 90% po »Piccolu« objavljene »napadov« vzrastlo v infernalni fantaziji grdiš Čifutov! Zato hočemo tudi v tem slučaju mirno čakati na to, kar proizvede sodne oblasti!

Ogenj na višavah. Včeraj popoldne in posebej na večer videti je bilo s Kontovelja in Proseka velikanski ogenj. Sodijo se, da je moralo goreti na orjaku Nanosu.

Velika tatvina. Danes zjutraj med 9. in 10. uro so udrili tatovi v zaprti stanovanje umirovljenega magazinčarja južne železnice, g. Bayerja, v ulici Miramar št. 7, II. nadstr. Odnegli so v dragocenostih in gotovini nad 2000 K vrednosti. O tatovih ni nikake sledi. Tatvino so domači opazili, ko so se po 10. uri povrnilo v stanovanje ter prijavi dogodek policiji. Na lice mesta je takoj prihitel pol. oficijal Titz.

Držbe premišljin. V soboto, dne 21. marca ob 18. uri predoladne se bodo v našem tisk. c. kr. okrajnega sodišča v vilne stvari vršile sledeče drzbe premišljin: v ulici Cavana 13, manufakture, oprema v zalgi in razno; v ul. Farneto 10, hišna oprava; v ulici Farneto 24, hišna oprava, kolo in stroj; fiasna »xpositura« 3. (v ulici Pescheria Nuova), pjaše; v ulici delle acque 16, hišna oprava; v ulici Ronco šte. 1, motor na plin.

Vremenski vestnik. Včeraj toplem ob 7. zjutraj 8.1, ob 2. uri popoldne 15.0 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 762.1. — Danes plima ob — 7 predp. in ob 11.32 pop.; oeka ob 6.13 predpoludne in ob 5.5 popoldne.

Kakor je splošno znano, dajajo Mauthnerjeva semena za repo in klajo velik dobiček. Ravno tako izvrstna in nedosegljiva so Mauthnerjeva semena za zelenjavo in cvetlice.

Vesti iz ostale Primorske

× **Druga železniška zveza s Trstom.** V »Gorjci« čitamo: Dne 11. t. m. je prišla komisija, ki je imela izvršiti politični obhod bohinske železniške proge med Gorico in Trstom do kraja, kjer se ima med Skopim in Dutovljami napraviti postaja. Tu se je zbralo mnogo zastopnikov prizadetih občin iz okolice, da so se izrekli proti temu, da bi se postaja napravila tam, kjer je sedaj zaznamovana v načrtu. Postaja naj bi se po želji teh občinskih zastopnikov napravila blj v bližini Dutovlj, ker so Dutovlje križišče raznih cest in sicer od jedne strani one, vodeče iz Gorjanskega, Komua, Pliskovice itd., od druge strani one, vodeče iz Štanjela, Koprive in sploh vse vipavske doline; od tretje strani one, iz Sežane in Tomaja in od četrte strani one, vodeče iz Trsta čez Opčino in Kreplje. Poleg tega pa je kraj, kjer se po sedanjem načrtu misli napraviti postaja, jako pust in ob jednem izpostavljen hudi burji, ki po Krasu jako rada razsaja, dočim bi bila postaja popolnoma v zatšju, ako se napravi po želji omenjenih občinskih zastopnikov.

× **Josip Kavčič** †. V Sredo zvečer je umrl v Gorici nagle smrti gosp. d. e. k. notar Josip Kavčič. Pogreb je bil včeraj. Pokojnik je bil v 84. letu svoje dobe. Velepoštovani mnogoštevilni rodbini izrekamo svoje sožalje.

× **Na občinskih volitvah v Marezigah,** ki so se vršile te dni, je zmagala stara stranka v vseh treh razredih, in sicer v III. z 84 proti 70, v drugem z 49 proti 47 in v I. z 26 proti 24 glasom. Volitve so se vršile popolnoma mirno in v najlepšem redu. Povdariti pa treba, da sta obe stranki pošteni slovenski stranki in se je vršil boj le iz lokalnih administrativnih ozirov.

× **V Cerknem** je umrl gospod Peter Podobnik, bivši večletni župan, mnogoletni

načelnik cestnemu odboru, ud. e. kr. okrajnega šolskega sveta, funkcionar drž. pravdnštva in poštari. P. v m.!

× **Novo društvo.** V Rodiku so ustanovili bralno in pevsko društvo »Jurčič«. Pravila so že potrjena od ces. kr. vlade v Trstu. V nedeljo dne 22. t. m. ob 4. uri popoldne se bo vršil ustanovni občni zbor v prostorih g. Andreja Gorupa v Rodiku. Ker je društvu namen povspesevati narodni napredek vabi na obilo udeležbo

odbor.

Vesti iz Kranjske.

* **Nenavaden slučaj.** Ljubljanski trgovec Konrad Sehum je bil sklenil s svojimi upniki poravnavo, a garancijo za kakih 71 000 K je prevzel njegov oče, krojaški mojster L. Sehum. Po poravnavi je bil K. Sehum aktiven, stvar je bila zopet v redu. Pred nekoliko dnevi je Konrad Sehum odpotoval iz Ljubljane, a nikdo ni slutil nič hudega. Kakor strela iz jasnega pa je došlo staremu Sehumu pismo od sina — iz New-Yorka. Udsree je za strega Sehumija grozen. Sedaj je padlo nanj vseh onih 70 000 in je moral radi svojega sina napovedati konkurz. Ta dogodek vžuja v Ljubljani splošno zanimanje, ker nikdo ne umeje, zakaj je prav za prav Konrad Sehum pobegnil?!

Vesti iz Štajerske.

— **Odlikovanje poštnega uradnika.** Poštnemu kontrolorju v Mariboru Josipu Romanu Dolčku je pripoznana častna kolajna za štiridesetletno zvesto službovanje.

— **Znanstvena predavanja.** Odbor »Slov. čitalnice« v Mariboru je sklenil, da bo prirejal znanstvena predavanja ter je že določil program. Predavali bodo: »O Pompejih«, »O navedenih električnih tokih in o njihovi uporabi pri rentgenjenju« in o »Borbi za bistarek v prirodi«. Predavali bodo prof. Fran Jerovšek, prof. dr. Leopold Poljanec in ravnatelj Henrik Schreiner.

— **Gradec — največje slovensko mesto na Štajerskem.** Nemoi odlikujejo graško mesto z naslovom »najbolj nemškega mesta«. Interesantno pa je na tem, da je Gradec tudi največje — slovensko mesto na Štajerskem. V Gradu živi kakih 25000 Slovencev. Toliko pa jih ni v nobenem drugem mestu na Štajerskem.

— **Aha! Glasovita »Marburger Zeitung«** to glasi spodnještajerskega pušastva, in — e. k. avstrijskih državnih uradnikov, ne opušča v svojih poročilih o sodnih razpravah proti Slovincem nikdar zlobno-tenencijske opazke: »Obtožene se je branil slovenski!! V poročilu o razpravi proti morilecu Weidingerju pa je prav modra opustil to opazko. Razlog je jasen, ta namreč, da se je obtoženeec branil — nemški! Torej je v »slovenskem« reparskem brlogu vendar kriv en — nemški ropar!

— **Šesti zaupni shod v celjski okoli.** V »Domovini« čitamo: Dasiiravno celjski Nemci, na čelu jim župan Rakusch, znan iz sodne razprave »o prokleti predznosti« in dr. Negri, obsojen zaradi opljuvanja slovenskih gospodičen, ne vidijo radi, da politično društvo »Naprejek« odkriva namene celjske nemške stranke, priredil se je zadnji nedeljo zopet zaupen shod kmetijskih volitev celjske okolice. Vršil se je za roseški Košnico in Polule. Sprejele so se soglasno ostre resolucije zaradi prizadevanja celjskih Nemcev, da celjska okolica ne dobi slovenske ljudske šole, in da bi se celjska slovenska gimnazija premestila kam drugam, ali celo odpravila. Ravnotako so se sprejeli navdušeni sklepi, tičeči se odprave celjskih mrtic in nemere Celjanov, da bi davčno najznamenitejše dele občine odtrgali od okolice. Slednjč se je sklenilo izvajati potrebne p. sledice nasproti spodnještajerskim Nemcem, ker po svojih listih sramotijo slovensko kmetско ljudstvo in Slovence slikajo za morilce in ljudožree.

Vesti iz Koroške.

+ **Nasledki žganja.** Iz Šmihela nad Pliberkom poročajo: Dne 4. t. m. je umrl nagle smrti v nekem hlevu neki Jernej Pušnik delavec. Zvečer se je hodil po trgu s steklenico žganja v roki, zjutraj pa so ga našli mrtvega. Napil se je bil žganja čez mero in si pripil — smrt! Občina je zgubila žnjim enega davko — jemalcev.

+ **Koroška kmetijska družba** je imela dne 11. t. m. svoj letni občni zbor. Udov šteje ta družba 6399, podružnice pa 117. — Družba obstoji že 138 let.

Razne vesti.

Civilizatorji. Italijanski častnik Modugno iz Bitonta v Pul (Italija) je bil tudi na glasoviti »kspediciji« v Kitaju. In priresel je seboj nad 500.000 frankov. Začel je v svojem rojstnem mestu zidati veliko palačo. Vsakdo je vedel, da tega ne more od svoje borne častniške plače. Ali nikdo ni hotel zasledovati, od kod mu ta denar. Te dni pa je Modugno iz ljubosumnosti umoril svojo žrno, ki mu je menda, ko je on v Kitaju nabiral denar, stavila — rogove. V preiskavi je došlo v pretres tudi vprašanje, kako je mogel prinesiti toliko denarja. Na zaslišanje so bili pozvani tudi vojaki, ki so služili pod njim. In ti so izpovedali, da je Modugno razsajal po Pekingu kakor kakov razbojnik. Grozil je s pralivanjem krvi, ako mu ne izroče svoje zlatnine in dragocenosti. Ali ni delal tega — sam. Bog sam ve, kaj vse so italijanski čierji in vojaki počenjali v Kitaju. Pa so še italijanski listi pevali neslane slavospeve o veljavnosti in — civilizatorni misiji italijanske vojske. Kitajci pa so videli, kako civilizatorji so to! Villari pa ve, kje bi imel dovolj posla se svojom »Dante Alighieri«.

Brzobjavna poročila.

Državni zbor.

DUNAJ 20. (B.) — Zbornica poslancev. — Mej došli spisi je predlog poslanca Hanucka, tičeči se uvedanja monopolov petroleja, ogija in elektrike. Po prečitaniu došlih spisov je zbornica nadaljevala prvo čitanje nagodbe.

Posl. Mettal je dokazoval, da je nagodba potrebna t. liko radi ustavnopravnih, kakor tudi finarejelnih in gospodarskih momentov. Govrnik je »aključil« z nado, da bo nagodba vprejeta, da ne nastopi stanje, v katerem bi si mogle druge kontinentalne vlasti vse dovoljevati za Avstrijo. (Pohvala med somišljeniki.)

Posl. Biankini je zdel svoj govor v hrvatskem jeziku, radi česar so mu vse nemei s protestnimi klici segali v besedo. Nadaljeval je govornik označil duvalizem kakor veliko nesrečo za habsburško dinastjo in za Hrvate, ki so tlačeni v Avstriji in na Ogrskem. Govornik je predlagal resolucijo, ki pozivlja vlado, naj o sklepanju nagodbe z Ogrsko za teva gradnjo železniške črte Kna Novi.

Iz nemškega državnega zbora.

BEROLIN 19. (B.) V posvetovanju o proračunu urada za vnanje stvari je izjavil drž. kancelar grof Bülow, da pravočasna obnovev trozveze dokazuje, da je ista v interesu vseh treh vlasti. Vže vsem nasprotnikom se Nemčija drži trozveze z nemško zvestobo in je priprčana o zvezni zvestobi svojih zaveznikov. Z gospodarskimi in trgovinskopolitičnimi vprašanji nima trozveza nič skupnega. Glede Macedonije da Nemčija ne tira aktivne vztočne politike, pozdravlja pa akcijo za reforme v Macedoniji in se strinja z Rusijo in Avstro Ogrsko, ki sta vzeli stvar v roke.

Grof Bülow je zavračal tudi napade na Ogrsko, ki je zaključil izjavo, da se Nemčija principijlno ne utika v razmere drugih držav (Na! Na! Op. ured.) in je tej politiki sledila že pod Bismarckom, o čemer pričati dve naredbi, ki se tičeči Ogrske in kateri je Bülow predčel.

Sprememba poslovnika zbornice poslancev.

DUNAJ 19. (B.) Odsek za spremembo poslovnika zbornice je razpravljal o predlogih pododbora. Ministerski predsednik, dr. Koerber, je izjavil, da vlada pozdravlja z veseljem vsako zboljšanje, ki gre za tem, da se povspši delovanje parlamenta in da se bo možno izogibati gotovim nepristojnostim. Odsek je vsprejel spremenjene paragrafe o vrčenju prvih in drugih čitanj, kakor jih je predložil pododsek. Vsprejet je bil tudi v načeln predlog posl. Pernert rferja, da bodo stvarni popravki dopuščeni tudi tekom debate ob zaključku seje.

Dogodki v Macedoniji.

CARIGRAD 19. (B.) Generalni inšpektor Hilmi paša dementira v inozemstvu razarjeno in mnogo pretirano poročilo o boju turških čet s četo Sarafova pri Blatimirovem.

Turške čete so imele le enega mrtvega in pet ranjenih; četa Sarafova pa 12 mrtvih in več ranjenih. Ker se je boj bil po noči, je ustaška četa mogla ubežati. V vilajetu Monastir je bilo od strani odbora izvršenih več umoritev in sicer v okrožju Lerina trije, v v Perlepih dva in v Obridi eno.

Angleška zbornica v južni Afriki.

LONDON 19. (B.) V razpravi o kreditih za južno Afriko v spodnji zbornici je minister za kolonije Chamberlain, naznačil, da se je že nad 100000 Burov povrnilo na farme ter je bilo na obškodninah in rekviriranih izplačan h okroglih 15 milijonov. Nade da so dobre, izlasti za poljedelstvo. Kdaj bo možna samouprava tega ne more še reči. Za sedaj je kolonijski zistem v interesu kolonije same.

Da bi uvajali kitajske delavce — na to se ni mislilo nikdar. Zbornica je dovolila za južno Afriko zahtevani znesek 20.265 000 funtov.

Nemiri na Španskem.

MADRID 19. (B.) Povedo a umeščenja župana je prišlo v Liria do nemirov, v katerih je bil en poljski agent ubit.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK.
Lastnik konsorcij lista »Edinost«.
Natisnila tiskarna konsorcija lista »Edinost« v Trstu

Zahvala.

Podpisana rodbina se iskreno zahvaljuje za tolike tokaze priskrbenega sočutja, ki so jej povodom smrti nje

Olge

prihajali od tolikih strani. Posebno se zahvaljuje darovateljem cvetja in vencev.

Hvala vsem!

Rodbina Ernest Peganove.

L. Linzerjev obliž za turiste.

Prioznano najboljšo zbiravilo proti ku-jim očesom, žuljem itd.

Glavna zaloga:

Lekarna L. SCHWENK,
DUNAJ-NEIDLING.

Naj se obliž za
zbiravilo L. Linzerjev
turiste o
K 1-20.

Vobiva se v vseh lekarnah.

Slovo!

Ker mi radi nenadnega odhoda iz Trsta ni bilo možno posloviti se osebno od vseh svojih učencev, prijateljev in znancev, kličem jim tem potom prisrčen:

Na zdar!

M. Bergant.

Gulielmo Brod & Co

poznana trdka s

POHIŠTVOM

najelegantnejše vrste

ZAJAMČENE KAKOVOSTI

po najnižjih cenah

Via S. Giovanni št. 14

TRST

vogal Piazza S. Giovanni.

KATALOGI BREZPLAČNO IN GRATIS.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Svoji k svojim!

ZALOGA

pohištva

dobro poznane

tovarne mizarске zadrge v Gorici (Solkan)

vpisane zadrge z omejenim poroštvom

prej Anton Černigoj

Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)

št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.

Solidnost zjamčena, kajti les se osušil v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udobno, modern sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačno

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond **25.000.000 K.** Izplačane odškodnine: **75.000.000 K.**
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.
VSA POJASNILA DAJE:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah 12.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in obćnokoristne
namene.
